

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/210/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118011748
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2118011748.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Janky Klčovej a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci odsúdeného C. J., nar. XX.XX.XXXX v N., v konaní o žiadosti odsúdeného o podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, prejednal na neverejnom zasadnutí konanom dňa 06.12.2018 v Trnave, sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 05.09.2018, sp. zn. 1PP/95/2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného C. J., nar. XX.XX.XXXX v N., z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd rozhodol podľa § 66 odsek 1 písm. a/, písm. b/, odsek 2 Trestného zákona, tak, že návrh odsúdeného C. J. o podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 28.06.2017 sp. zn. 1T/60/2017 a trestným rozkazom Okresného súdu Galanta zo dňa 22.01.2016 sp. zn. 0T/14/2016 v spojení s uznesením Okresného súdu Galanta zo dňa 15.11.2017 sp. zn. 0T/14/2016, zamietá.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č.l. 32-34 spisu.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že u odsúdeného zistil splnenie prvej zákonnej podmienky a to formálnej, že odsúdený už vykonal potrebnú časť z výmery uložených trestov odňatia slobody, ktoré sa v tomto konaní považujú z hľadiska súdnej praxe za jeden trest.

Druhá zákonná (materiálna) podmienka, že počas doterajšieho výkonu trestu preukazuje polepšenie, a to plnením svojich pracovných i mimopracovných úloh vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu, sa javila tiež ako splnená.

Splnená nebola dôsledne však tretia materiálna podmienka, ktorou je dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode (existencia príliš veľkého rizika jeho recidívy). Podľa názoru súdu I. stupňa v prípade odsúdeného C. J. ide o riziko recidívy príliš vysoké a to s poukazom na jeho trestnú minulosť.

Prvýkrát dostal do rozporu so zákonom v roku 2012 a to za prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písm. a/ Trestného zákona, kedy bol odsúdený na podmienenečný trest odňatia slobody, pričom tento trest mu bol odpustený amnestiou.

Následne bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Galanta zo dňa 22.01.2016 sp. zn. 0T/14/2016, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písm. d/ Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) mesiacov s podmienenečným odkladom na skúšobnú dobu 15 (pätnásť) mesiacov do 22.04.2017, avšak dal príčinu na nariadenie výkonu podmienenečne

odloženého trestu odňatia slobody. Následne mu bola dňa 29.07.2016 v rámci podmieneného odsúdenia predĺžená skúšobná doba o 1 (jeden) rok do 22.04.2018, ale opätovne dal príčinu na nariadenie podmienene odloženého výkonu trestu odňatia slobody, ktorý už mu bol nariadený práve uznesením Okresného súdu Galanta zo dňa 15.11.2017 sp. zn. OT/14/2016 do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Prvú príčinu na nariadenie výkonu trestu odňatia slobody odsúdený dal preto, lebo v nepredĺženej skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia sa dopustil totožného trestného činu a to prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písm. d/ Trestného zákona, za ktorý bol odsúdený na peňažný trest trestným rozkazom Okresného súdu Galanta zo dňa 13.04.2016 sp. zn. OT/87/2016, ktorý dňa 21.06.2016 zaplatil.

Druhú príčinu na nariadenie výkonu trestu odňatia slobody dal preto, lebo v predĺženej skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia sa dopustil závažnejšej trestnej činnosti a to zločinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písm. b/ Trestného zákona a iné, pre ktorý bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 28.06.2017 sp. zn. 1T/60/2017.

Je teda zrejmé, že odsúdený svoje protizákonné konania v minulosti opakoval, a to napriek predošlým odsúdeniam, resp. podmieneným trestom odňatia slobody a súdy mu dali viac možností preukázať, že účel trestu bude naplnený aj uložením trestu odňatia slobody nespojeného s výkonom trestu odňatia slobody, a to jednak tým, že mu uložil alternatívny peňažný trest (napriek tomu, že spáchal úmyselný trestný čin v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia pre totožný úmyselný trestný čin), ako aj že mu bola predĺžená skúšobná doba podmieneného odsúdenia, i keď dal príčinu na nariadenie výkonu trestu odňatia slobody spáchaním ďalšieho totožného úmyselného trestného činu. Odsúdený však takéto možnosti nevyužil, keďže jeho ďalšie trestnoprávne relevantné konanie nesvedčilo tomu, že účel týchto alternatívnych trestov splnil svoj účel, pretože pokračoval preukázateľne naďalej v páchaní trestnej činnosti aj závažnejšieho charakteru.

Nemenej podstatnou skutočnosťou je, že odsúdený v kontexte páchania majetkovej trestnej činnosti je nevyučení, teda má ukončené len základné vzdelanie, pred nástupom do výkonu trestu vystriedal viacero zamestnaní, pracoval však len brigádne, pred nástupom do výkonu trestu nepracoval a bol evidovaný na úrade práce. Preto je toho názoru, že resocializačná prognóza je menej priaznivá z dôvodov v hodnotení uvedenom.

Uvedené skutočnosti vo svojom súhrne nedávajú dostatočnú záruku, že odsúdený C. J. by na slobode viedol riadny život, ktorého vedenie nepreukázal dostatočne pred výkonom trestu odňatia slobody vzhľadom na hore uvedené skutočnosti.

Okresný súd taktiež prihliadol na charakter spáchanej trestnej činnosti pre ktorú odsúdený vykonáva trest odňatia slobody ako aj na ústav v ktorom vykonáva uložený trest odňatia slobody a dospel k záveru, že u odsúdeného nebola daná dostatočná záruka, že bude na slobode viesť riadny život.

Okresný súd v závere skonštatoval, že rozhodnutie nemohli zmeniť ani skutočnosti uvádzané odsúdeným na verejnom zasadnutí ani kladné hodnotenie riaditeľa ústavu prípadne aj podania jeho blízkych osôb, či príslub zamestnania, keďže trestnej činnosti sa odsúdený dopustil aj počas toho, kedy so svojimi blízkymi zdieľal spoločnú domácnosť, resp. títo na neho zjavne nemali v tomto období potrebný výchovný vplyv, a tieto podania vonkoncom neboli pre rozhodnutie súdu relevantné, nakoľko z pohľadu právnej úpravy nie je možné prijať záruku fyzickej osoby za dovŕšenie nápravy odsúdeného v rámci konania o jeho podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody v zmysle § 5 odsek 1 Trestného poriadku.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote, ihneď po vyhlásení uznesenia zahlásil sťažnosť odsúdený C. J. (č.l. 30 spisu).

Prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí sa vzdal práva na podanie sťažnosti.

Odsúdený písomne zdôvodnil podanú sťažnosť v rozsahu č.l. 37 spis v ktorej uviedol, že okresný súd nezohľadnil predložené listinné materiály - zábezpeky, ktoré spolu s rodinou a advokátom predložil a

to zárukou o prijatí do zamestnania ako aj garanciu bývania s rodinou. K svojmu vzdelaniu uviedol, že strednú odbornú školu nedokončil kvôli narodeniu svojho prvorodeného syna, ktorý sa mu narodil v polovicike tretieho ročníka. Preto dal prednosť zabezpečenia materiálneho svojej družky s čerstvo narodeným synom pred záverečnými skúškami.

Je presvedčený, že narodenie jeho dvoch milovaných detí ovplyvnilo jeho doterajšie myslenie a názory viesť riadny život, nedopúšťať sa trestnej činnosti, starať sa o najbližšiu rodinu a vrátiť spoločnosti len to pozitívne. K trestnej minulosti uviedol, že okresný súd mu vytýka, že sa v roku 2012 dopustil prečinu, ktorý mu bol amnestiou odpustený. Táto skutočnosť by mu nemala byť priťažujúcou. Je pravda, že porušil viackrát podmienku, túto nevyužil tak, ako by mal, nakoľko bol vo veku blízkom mladistvému, vo výkone trestu si začal uvedomovať následky svojho konania. V závere žiadal, aby krajský súd zrušil uznesenie okresného súdu a dal mu šancu začleniť sa do spoločnosti a žiť riadnym životom.

Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a/ správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť

b/ konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd v Trnave, ako nadriadený orgán na podklade včas a riadneho podanej sťažnosti v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 192 odsek 1 písm. a/, písm. b/ Trestného poriadku, preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Z pripojeného spisu okresného súdu sťažnostný súd zistil, že

- odsúdený vykonáva trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 28.06.2017 sp. zn. 1T/60/2017 pre zločin krádeže podľa § 212 odsek 4 Trestného zákona v trvaní 2 rokov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a trest uložený rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 22.01.2016 sp. zn. 0T/14/2016, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písm. d/ Trestného zákona v trvaní 5 mesiacov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.
- začiatok trestu mal 28.06.2017, predpokladaný koniec trestu má mať 04.06.2019
- lehotu podľa § 66 odsek 1 písm. b/ Trestného zákona odsúdený splnil dňa 19.07.2018.

Z hodnotenia riaditeľa nápravno-výchovného ústavu vyplýva, že :

- odsúdený bol umiestnený na oddiel s diferenciačnou skupinou „B“, kde sa nachádza doposiaľ
- dňa 08.01.2018 bol dodaný do výkonu väzby do ÚVV a ÚVTOS slobody Leopoldov, kde jeho správanie bolo na požadovanej úrovni, zapájal sa do kultúrno- osvetovej činnosti, dňa 25.07.2017 bol premiestnený na ďalší výkon trestu do Ústavu Dubnica nad Váhom, kde jeho správanie bolo taktiež na požadovanej úrovni.
- správanie odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody je na požadovanej úrovni, bol jedenkrát disciplinárne odmenený, disciplinárne potrestaný nebol. Od 12.12.2017 je pracovne zaradený na pracovisku v ústave s dohľadom Euroobuv, kde jeho pracovná morálka je hodnotená kladne.
- ciele stanovené programom zaobchádzania plní,
- resocializačná prognóza je podľa hodnotenia rizika sociálneho zlyhania menej priaznivá (opakovane súdne trestaný, spáchaný zločin, ukončené len základné vzdelanie), v súčasnosti sú voči odsúdenému vedené ďalšie trestné stíhania
- zo záverov hodnotenia ústavu vyplýva, že odsúdený preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a odporúča sa ho podmiennečne prepustiť.

Z registra trestov vyplýva, že odsúdený má 4 záznamy.

Krajský súd v rámci prieskumnej povinnosti vyplývajúcej mu z citovaného ustanovenia preskúmal postup súdu I. stupňa pri rozhodovaní o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie a dospel k záveru, že tento postupoval správne a v súlade so zákonom, keď zistil všetky rozhodné skutočnosti pre svoje

rozhodnutie, tieto vyhodnotil individuálne i vo vzájomných súvislostiach podľa § 2 odsek 12 Trestného poriadku a dospel k správne mu záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je možné vyhovieť.

V napadnutom uznesení okresný súd v súlade s ustanovením § 176 odsek 2 Trestného poriadku rozviedol všetky zákonné a právne skutočnosti, na základe ktorých mal preukázať, že žiadosti odsúdeného o podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je možné vyhovieť.

Podľa § 66 ods.1 Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmienenečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody,

Na to, aby mohol byť odsúdený podmienenečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody v zmysle § 66 odsek 1 Trestného zákona je nevyhnutné, aby okrem formálnej podmienky spočívajúcej vo vykonaní zákonom určenej dĺžky trestu súčasne splnil aj dve materiálne podmienky ktoré spočívajú v tom, že svojim správaním vo výkone trestu odňatia slobody preukázal polepšenie a zároveň možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Okresný súd správne zistil, že odsúdený splnil formálnu podmienku na podmienenečné prepustenie a to vykonaním dvoch tretín uloženého trestu a zároveň správne a v súlade so zákonom vyhodnotil nespĺnenie jednej z materiálnych podmienok a to, že od neho nemožno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Z hodnotenia odsúdeného riaditeľom ÚVTOS možno zistiť, že odsúdený počas výkonu trestu preukázal polepšenie o čom svedčí jedna disciplinárna odmena, plnenie cieľov stanovených v programe zaobchádzania a plnenie pracovných povinností.

Okresný súd správne a v súlade so zákonom vyhodnotil neexistenciu druhej materiálnej podmienky, pretože trestná minulosť odsúdeného odôvodňuje obavu, že v prípade podmienenečného prepustenia nebude viesť riadny život a opätovne sa dopustí trestnej činnosti.

Aj krajský súd považuje žiadosť odsúdeného za nedôvodnú už len pre tú skutočnosť, že skúsenosť s jeho predchádzajúcim spôsobom života nesvedčí v prospech novej prognózy, že by v prípade prepustenia na slobodu viedol riadny život, pretože odsúdený počas pobytu na slobode nevedol riadny život napriek tomu, že dostal v minulosti šancu v podobe podmienenečného odsúdenia, predĺženia skúšobnej doby podmienenečného odsúdenia, túto nevyužil a dopustil sa ďalšej trestnej činnosti.

Opakované odsúdenia z minulosti zohľadnil krajský súd pri hodnotení osoby odsúdeného a jeho sklony k páchaniu trestnej činnosti a dospel k rovnakému záveru, že ani predchádzajúce výchovné tresty nespĺnili očakávaný prevýchovný účel.

Vzhľadom na trestnú minulosť odsúdeného, sťažnostný súd má za to, že jeho náprava a celkové pozitívne pôsobenie na jeho osobu, je možné nateraz len počas pobytu vo výkone trestu odňatia slobody pričom podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov.

K sťažnostným námietkami odsúdeného krajský súd uvádza, že ani rodinné zázemie a jeho maloleté deti mu nebránili v páchaní trestnej činnosti, preto nemá žiadnu záruku, že tomu nebude aj do budúcnosti.

Odsúdený namietal, že okresný súd prihliadol aj na rozhodnutie súdu, ktorým bol odsúdený napriek tomu, že mu bola udelená amnestia, krajský súd uvádza, že rozhodnutie o amnestii s účinkom, že sa na odsúdeného hľadí akoby nebol odsúdený má vplyv pri ukladaní trestu, keď sa na uvedené odsúdenie neprihliada a nemožno ho hodnotiť ako priťažujúcu okolnosť, táto fikcia však nebráni, aby súd pri hodnotení novej nápravy páchatela prihliadol na skutočnosť, že už v minulosti spáchal trestný čin

a z tejto skutočnosti vyvodil príslušné závery z hľadiska skonu páchať trestnú činnosť a jeho vzťahu k spoločenským hodnotám chráneným Trestným zákonom (R10/1974, R7/1975).

K sťažostnej námietke, že trestnej činnosti sa dopustil blízkom veku mladistvého, krajský súd poukazuje na ustanovenie § 127 ods.2 Trestného zákona podľa ktorého sa osobou blízkom veku mladistvých rozumie osoba, ktorá dovŕšila osemnásť rok svojho veku a neprekročila dvadsaťjeden rokov svojho veku, čo nie je prípad odsúdeného, ktorý spáchal trestnú činnosť vo veku 22 rokov.

Krajský súd teda nezistil žiadne dôvody pre zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by boli v prospech odsúdeného, preto jeho sťažnosť zamietol ako nedôvodnú v zmysle ustanovenia § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.